

தனிப்பதி ஆவாண

நிக்ஷீயகரம் விதி

இயற்றியவர்:
நல்லூர் ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமான்

விலை: புதா 5

ஞானகாவுடைய மாபவிக்ரை பை, குற்றா ஸ்பிள்டை
ங்காலி நூப்ரை சீர்க்கணபதி துணை

நித்திய கரும விதி

செவசமய மரபிலே பிறந்தவர் எல்லாரும் ஏழாம்
வயசிலாவது, ஒன்பதாம் வயசிலாவது சமய தீவை பெற்று
அனுட்டானஞ் செவ்வையாகப் பழகிக்கொண்டு, மரண
பரியந்தம் விடாது செய்க.

நாடோறுஞ் சூரியோதயத்துக்கு முன்னே நித்திரை விட
பெழுந்து, சிவ சிவ என்று நெற்றியில் விபூதி தரித்துக்
கணபதேய நம என்று குட்டிக், குரும்பியோ நம என்று
கும்பிட்டுச், சிவபெருஷானை இருதயத்திலே தியானித்து
ஒரு தோத்திரமாவது சொல்லிக் கொள்க.

அதன்பின் எழுந்து, புறத்தேபோய் மலசலமோசனஞ் செய்து, சௌசம் பண்ணித், தந்தசுத்தி செய்து முகங் கழுவி, நெற்றியில் விழுதி இட்டுக்கொன்க.

நீர்நிலையை அடைந்து ஸ்தானஞ் செய்து, சரந்துவட்டி, நெற்றியில் விழுதி இட்டு, உலர்ந்த சுத்த வஸ்திரந் தரித் துக்கொன்க.

அநுட்டான பாத்திரத்தை வெள்ளையிட்டு அலம்பிச், சுத்தசலம் பூரித்துச், சுத்தழுமியிலே சிறிது சலம் கிட்டு, அதன்மேற் பாத்திரத்தை வைத்துக் கிழக்குமுகமாகவேனும், வடக்கு முகமாகவேனும் இருந்து, விழுதி இட்டுக்கொண்டு அநுட்டானம் பண்ணுக.

வியாதியினாலே ஸ்தானஞ் செய்ய மாட்டாதவர், கைகால் கழுவி சர வஸ்திரத்தினால் உடம்பெங்குத்

துடைத்து, உலர்ந்த சுத்த வஸ்திரத்தினால் ஈரந்துவட்டி, நெற்றியில் விபூதியிட்டு, வேறு உலர்ந்த சுத்த வஸ்திரந் தரித்து, ஆசமனஞ் செய்துகொண்டு, அநுட்டானம் பண் ணுக. அதுவுஞ் செய்ய மாட்டாதவர் நெற்றியில் விபூதி யிட்டுச் சிவபெருமானைத் தியானித்துச் சிவழுல மந்திரத்தை மனசிலே சிந்தித்துக்கொண்டு கிடக்க.

வீட்டுக்கு விலக்காயுள்ள பெண்கள், மூன்று நாளுஞ் சிவழுல மந்திரத்தை மனசிலே சிந்தித்துக்கொண்டு நான்கா நாள் ஸ்தானஞ் செய்து அநுட்டானம் பண்ணுக.

மூலமந்திரம்

சிவ மூலமந்திரம் — நமசிவாய

தேவி மூலமந்திரம் — உமாதேஸ்யைநம்

விக்கினேசர மூலமந்திரம் — கணபதயேநம்

சுப்பிரமணிய மூலமந்திரம் — சரவணபவாயநம்

சூரிய மூலமந்திரம் — சிவசூர்யாயநம்

பதினொரு மந்திரம்

பிரம மந்திரம்

சாநாயநம்

தற்புருஷாயநம்

அகோராயநம்

வாமதேவாயநம்

சத்தியோசாதாயநம்

ஶாமன

அங்க மந்திரம்

இருதயாயநம்

சிரசேநம்

சிகாயைநம்

கவசாயநம்

நேத்திரேஸ்பியோநம்

அஸ்திராயநம்

ஆசமன மந்திரம்

ஆத்துமதத்துவாய சுவதா

வித்தியாதத்துவாய சுவதா

சுவதத்துவாய சுவதா

புதுக்குடியிலை புதுக்குடியிலை
கணபதி துணை காமரை

அநுட்டான விதி

பூமி சுத்தி அஸ்திராயபடு என்று தானிருக்கும் பூமியைச் சலத் துளி
யினாலே தெளிக்க.

கணபதி குருவந்தனம்
கணபதே நம என்று குட்டி,
குருப்பியோ நம என்று கும்பிடுக.

சலசுத்தி அநுட்டான சலத்தை,
நமசிவாய என்று வலக்கைச் சுட்டுவிரல் நடுவிரல்களை

உள்ளே மடக்கிப், பெருவிரலுக்கும் அணிவிரலுக்கும்
நடுவாக நிர்ஷணமும்,
அஸ்திராயபடு என்று பெருவிரனுதியையுஞ் சுட்டுவிரனுதி
யையுஞ் சேர்த்து ஒளியெழுப்புதலினாலே திக்குப்
பந்தனமும்,
கவசாய வெளஷு என்று நீட்டிய சுட்டுவிரலினாலே
அவகுண்டனமுஞ் செய்க.

ஆசமனம்

ஆத்துமதத்துவாய சுவதா
வித்தியாதத்துவாய சுவதா
சிவதத்துவாய சுவதா

என்று பெருவிர லடியிற் சார்ந்த உழுந்தமிழ்ந்து
சலத்தினால் ஆசமனஞ் செய்து,
அஸ்திராயபடு என்று அதரங்களிரண்டையும் பெருவிரலடி

கொண்டு இடமாக இரண்டு தரமும் உள்ளங்கை
 கொண்டு கீழாக ஒருதரமும் துடைத்துக் கைக்குவி,
இருதயாய் வேளஷ்டு என்று பெருவிரலோடு கூடிய அணி
 விரவினாலே முகம், வலமுக்கு, இடமுக்கு, வலக்கண்,
இடக்கண், வலக்காது, இடக்காது, கொப்பும், மார்பு,
 வலத்தோன், இடத்தோன், சிரசு என்றும் இப் பண்
 னிரண்டிடங்களையுந் தொட்டுவீடுக.

விபூதி சுத்தி
 விபூதியை வலக்கைப் பெருவிரல் நடுவிரல் அணிவிரல்
 களால் எடுத்து, இடக்கையில் வைத்துக் கொண்டு,
 அஸ்திராய படு என்று விபூதியிலே சலத்தைத் தெளித்து,
 அவ் விபூதியில் ஒரு சிறு பங்கைப் பெருவிரல் அணி
 விரல்களினாலே தொட்டு,
 அஸ்திராய உம்படு என்று இராஷ்தர் பொருட்டு நிருதி
 மூலையிலே தெறித்து, விபூதியை

நமசிவாய என்று நிரீஷணமும்,
 அஸ்திராய படு என்று திக்குப் பந்தனமும்,
 கவசாய வெளாஷ்டு என்று அவகுண்டனமுஞ் செய்து,
 வலக்கையான் மூடிக்கொண்டு,
 சசாநாய நம என்பது முதலிய பதினேங்கரு மந்திரத்தாலும்
 அபிமந்திரிக்க.

விபூதி ஸ்நானம்

வலக்கையின் பெருவிர ஸணிவிரல்களால் விபூதித் தூளியை
 எடுத்து அஸ்திராய படு என்று தலை தொடங்கிக் காலளவும் பூசி
 இடக்கையில் உள்ள விபூதியைப் பெருவிரலோடு கூடிய
 நடுவிரலினாலே இருதயாய நம என்று சலம் வீட்டு,
 கவசாய வெளாஷ்டு என்று குழைத்து,
 நடுவிரன் முன்றினாலும்

ஈசாநாய நம என்று சிரசிலும்,
 தற்புருஷாய நம என்று நெற்றியிலும்,
 அகோராய நம என்று மார்பிலும்,
 வாமதேவாய நம என்று கொப்பூழிலும்,
 சத்தியோசாதாய நம என்று வலமுழந்தாள், இடமுழந்
 தாள், வலப்புயம், இடப்புயம், வலமுழங்கை, இட
 முழங்கை, வலமணிக்கட்டு, இடமணிக்கட்டு, வலவிலா,
 இடவிலா, முதுகு, கழுத்து என்னும் மற்றையிடங்களி
 லுந் திரிபுண்டரமாகத் தரிக்க.

மந்திரஸ்நானம்

எஞ்சிய விபூதியோடு கைநிறையச் சலம்விட்டுக் கும்பக
 முத்திரையாகப் பிடித்துக்கொண்டு,
 ஈசாநாய நம என்பது முதலிய ஐந்து மந்திரத்தை உச்சரித
 துச் சிரசிலே புரோக்ஷித்து விட்டுக் கைகழுவுக.

ஆசமனம்
முன்போல ஆசமனஞ் செய்கூ யாஹாபாத்
பிராணாயாமம்

வலக்கையிற் சுட்டுவிரலையும் நடுவிரலையும் உள்ளே
 மடக்கிப், பெருவிரலினால் வலமுக்கைப் பிடித்துக்
 கொண்டு ஒரு தரமும், பெருவிரலணி விரல்களினால்
 வல இட மூக்குக்களைப் பிடித்துக் கொண்டு ஒருதரமும்,
 அணிவிரலினால் இட மூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு
 ஒருதரமுமாக,

சசாநாய நம என்பது முதலிய பதினெராரு மந்திரத்தை
 மூன்றுதரம் உச்சரித்து,
 நமசிவாய என்று வலக்காதைப் பொத்துக்.

சிவதீர்த்தகரணம்
இருதயாய வெளஷு என்று புருவநடுவில் உள்ள அயிர
த்தை நுதிவளைந்த சுட்டு விரலினாலே எடுத்துச்

சலத்தினிடத்தே வைத்து,
நமசிவாய என்று அபிமந்திரித்து,
அஸ்திராய படு என்று திக்குப்பந்தனமும்,
கவசாயவளவுடு என்று அவகுண்டனமுஞ் செய்க.

மந்திராபிஷேகம்

வலக்கையினாற் சலத்தை அள்ளி இடக்கையில் விட்டுக்
கும்பக முத்திரையாகப் பிடித்துக்கொண்டு,
ஈசாநாய நம என்பது முதலிய பதினொரு மந்திரத்தை
உச்சரித்துச் சிரசிலே புரோக்ஷிக்க.

மார்ச்சனம்

சலத்தை வலக்கையான் மூடி,
ஈசாநாயநம என்பது முதலிய பதினொரு மந்திரத்தினால்
அபிமந்திரித்து, வலக்கையினாலே சலத்தை எடுத்து
இடக்கையில் விட்டு வைத்துக்கொண்டு, அவ் விடக்

கையினின்றுங் கீழே ஒழுகுகின்ற சலத்தை வலக்கை
யினாலே

சுசாநாய வெளஷடு என்பது முதலிய பதினொரு மந்திரத்
தினாலே சிரசின்மேலே தெளித்து விடுக.

அகமர்ஷணம்

எஞ்சிய சலத்தை இடக்கையினின்றும் வலக்கையில் விட்டு,
மூக்குக்குச் சமீபத்திலே பிடித்துக் கொண்டு, அந்தச்
சவும் வெண்ணிறமுடைய தருமவடிவமாகி இட மூக்கி
ணாலே உள்ளே புகுந்து அங்குள்ள பாவத்தை அழித்த
தாகவும், அந்தப் பாவம் மைக்குழம்பு போல வல
மூக்கிணாலே புறத்தே நீங்கிக் கையில் வந்ததாகவும்
பாவித்து, வலக்காற் பெருவிரலிற் சுவா லி கு ம்
அக்கினியிலே
அஸ்திராய உம்படு என்று புருவமுரிப்புடனே விட்டு,

அந்தப் பாவஞ் சாம்பரானதாகப் பாவித்து,
அஸ்திராய படு என்று கைகழுவுக.

ஆசமனம்

முன்போல ஆசமனஞ் செய்க.

கவசவேஷ்டணம்

கவசாய வெளங்கு என்று வ வக்கையிற் சலத்தினாலே
தன்னை வலமாகச் சுற்றுக.

தருப்பணம்

இரண்டு கையு நிறைந்த சலத்தினாலே
நமசிவாய என்று முன்றுதரந் தருப்பணஞ் செய்து,
நமசிவாய என்று பத்துத் தரஞ் செபித்து,
நமசிவாய என்று மீட்டும் ஒருதரந் தருப்பணஞ் செய்து,
ஈசாநாய சுவாகா என்பது முதலிய பதினொரு மந்திரத்

தினால் ஒருதரந் தருப்பணஞ் செய்து, பூப்பாடுவது
 உமாதேவ்யை சுவாகா என்றும்,
 கணபதயே சுவாகா என்றும்,
 சரவணபவாய சுவாகா என்றும் ஒவ்வொருதரந் தருப்
 பணஞ் செய்க.

ஆசமனம்

முன்போல ஆசமனஞ் செய்க.

தீர்த்தோபசங்காரம்

முன்னே சலத்திலே வைத்த அமிர்தத்தை,
 இருதயாய வெளஷ்டு என்று அதிவளைந்த சுட்டுவிரலி
 னால் எடுத்துப் புருவநடுவிலே ஒடுக்கிவிடுக.

சூரியோபஸ்தானம்

இரண்டு கை நிறையச் சலம் விட்டுப் பிடித்துக் கொண்டு,
 ஈசாநாய நம என்பது முதலிய பதினொரு மந்திரத்தை

உச்சரித்து,

சிவகுரியாய சுவாகா என்று ஒருதரந் தருப்பணஞ் செய்க.
அஸ்திராயபடு என்று தான் இருக்கும் பூமியைச் சலத்தி
னாலே புரோவித்து,

வடக்கு முகமாக ஆசனத்திருந்து, முன்போலக் குட்டிக்
கும்பிட்டுப் பிராணாயாமஞ் செய்து சிவபெருமானு
டைய உருவத் திருமேனியாகிய உருத்திர வடிவத்தைத்
தியானிக்க.

உருத்திரத்தியானம்

மைக்களமு மான்மழுவும்
வரதமுட னபயமுறு

மெய்க்கரமு நாற்புயமும்
விளங்குபணிக் கொடும்பூணுஞ்

சேக்கருறு மதிச்சடையுஞ்
சேயிழையோர் பாகமுமாய்

முக்கணிறை யாங்காண
முன்னின்றே யருள்புரிந்தான்.

இப்படித் தியானித்துக் கொண்டு, சிவமூலமந்திரத்தை
தூற்றெட்டுத் தரமும், தேவி மூலமத்திரம் கணபதி மூல
மந்திரம் சுப்பிரமணிய மூலமந்திரம் என்னும் இவைகளைத்
தனித்தனியே பத்துத்தரமுஞ் செபித்துப், பின்பு முல்
போலக் குட்டிக் கும்பிட்டுப் பிராணாயாமஞ் செய்து
தோத்திரம் பண்ணுக.

சிவஸ்தோத்திரம்

முடிகொண்ட மத்தமு முக்கண்ணி

னோக்கு முறுவலிப்புந்

துடிகொண்ட கையுந் துதைந்தவெண்

னீறுஞ் சுரிகுழலாள்

படிகொண்ட பாகமும் பாய்ப்புவித்

தோலுமென் பாவிநெஞ்சிற்

குடிகொண்ட வாதில்லை யம்பலக்

குத்தன் குரைகழலே.

கடையவ னேனைக் கருணையி

னாற்கலந் தாண்டுகொண்ட

விடையவ னேவிட் டிடுதிகண்

டாய்விறல் வேங்கையின்றோல்

உடையவ னேமன்னு முத்தர

கோசமங் கைக்கரசே

சடையவ னேதளர்ந் தேனெம்பி

ரானென்னைத் தாங்கிக்கொள்ளே.

வேதநா யகனே போற்றி

விண்ணவர் தலைவா போற்றி

மாதொரு பாகா போற்றி

மறுசம யங்கண் மாளப்

பேதகஞ் செய்வாய் போற்றி
 பிஞ்ஞுகா போற்றி யான்செய்
 பாதக மனைத்துந் தீர்க்கும்
 பரபரா போற்றி போற்றி

சீராருஞ் சதுர்மறையும் தில்லைவா முந்தணரும்
 பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியுந் தொழுதேத்த
 வாராருங் கடல்புடைகுழ் வையமெலா மீடேற
 ஏராரு மணிமன்று ளெடுத்ததிரு வடிபோற்றி.

தேவிஸ்தோத்திரம்

பரந்தெழுந்த சமண்முதலாம் பரசமய விருணீங்கச்
 சிரந்தமுவ சைவநெறித் திருநீற்றி னொளிவிளங்க
 அரந்ததகெடப் புகலியர்கோ ணமுதுசெயத் திருமூலைப்பா
 சுரந்தளித்த சிவகாம சுந்தரீபுங் கழல்போற்றி.

விநாயகஸ்தோத்திரம்

திருவுங் கல்வியன் சிருந் தழைக்கவுங்
 கருணை பூக்கவந் தீமையைக் காய்க்கவும்
 பருவ மாய்நம துள்ளம் பழுக்கவும்
 பெருகு மாழுத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

சுப்பிரமணியஸ்தோத்திரம்

மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணை போற்றி
 ஏவருந் துதிக்க நின்ற விராறுதோன் போற்றி காஞ்சி
 மாவடி வைகுஞ் செவ்வேள் மலரடி போற்றி யன்னான்
 சேவலு மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.

சமயகுரவர் நாஸ்வர் தோத்திரம்

பூமியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
 ஆழிமிசைக் கன்மிதப்பி வணைந்தபிரா னடிபோற்றி
 வாழிதிரு நாவலூர் வன்றொண்டர் பதம்போற்றி
 ஊழிமலி திருவாத ஓரர்திருத் தான்போற்றி.

அறுபத்து மூவர் தோத்திரம்

தத்து முதெயின் முன்றுந் தழலெழ
 முத்து முரன் முகிழ்த்த நிராமய
 சித்து மூர்த்திதன் றாளிணை சோறு
 பத்து மூவர் பதமலர் போந்றுவாம்.

இப்படித் தோத்திரம் பண்ணி எழுந்து,

இந்திராய நம என்று கிழக்கிலும்,
 அங்நயே நம என்று தென்கிழக்கிலும்,
 யமாய நம என்று தெற்கிலும்,
 நிருதயே நம என்று தென்மேற்கிலும்,
 வருணாய நம என்று மேற்கிலும்,
 வாயுவே நம என்று வடமேற்கிலும்,
 ஞபேராய நம என்று வடக்கிலும்
 ஈசாநாய நம என்று வடகிழக்கிலும் கும்பிட்டு,

பார்வதிகமேத பரமேசுவராய நம என்று வடக்கு நோக்கி
முன்றுதரஞ் சாட்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து, எழுந்து
ஆசமனஞ் செய்க.

அஸ்திராயபடு என்று இருக்குமிடத்தைச் சுத்தினாற்
நெளித்து, அதனைத் தொட்டுக் கண்ணிலொற்றிக்
கொண்டு சலத்தைத் தூரத்திலே கால்படாவிடத்தில்
விட்டுவிடுக.

அநுட்டான விதி முற்றிற்று.

குரிய நமஸ்கார விதி

குரியமண்ட லத்தைத் தரிசித்து, வெண்டாமரைப் பூவின்
மேலே செல்வொளியையுடைய வட்ட மண்டலத்தி
னடுவே உள்ளவராய், மாதுளம்பூ நிறத்தினராய்,
ஒரு திருமுகமும் இரண்டு திருக்கண்ணும் இரண்டு

திருப்புயத்தினும் பொருந்திய அலர்ந்த வெண்டா
மரைப்படு நாளம் இரண்டு பிடித்த இரண்டு திருக்கை
யும் உடையவராய்ச், சிவந்த வஸ்திரந் தரித்தவராய்
உள்ள குரியமூர்த்தியைத் தியானித்து,
சிவகுரியாய நம என்று செந்தாமரைப்படு முதலிய செம்
பூக்களைத் தூவி,

பேசிடுவெண் டாமரையா சனனாகிச் சிவந்த
பேரொளிசேர் தருவிருத்த மண்டலமத் தியனாய்
ஆசறுமா துஞங்கமலர் போலுநிறத் தினனாய்
அலர்ந்தனவா யிருப்புயங்க எடைந்தவெண்டாமரையின்
காசறுநா எம்பிடித்த கையிரண்டி னோடு
கருதுமொரு முகமிரண்டு கண்களுடை யவனாய்த்
தேசுமலி செய்யவுடை தனையுடுத்தோ னாகித்
திகழ்சிவகு ரியனைநிதஞ் சிந்தனைசெய் திடுவாம்.

விளங்குதன்டி முதலோராற் சேவிக்கப் படுவோன்
 வியலன்முத னாற்சிங்க பதாசனத்தின் மேலோன்
 களங்கரிலாத் தீத்தைமுதற் சத்திகண சகிதன்
 கருதருண யணியொளியன் கடோற்கான்ம மூர்த்தி
 துளங்கலிறன் னங்கந்தன் னங்கமெனுங் கிரகந்

தொகுமுடுவா தியகுழச் சுவேதகஞ்சத் திவர்ந்தோன்
 வளங்கொள்கவே தாம்புசத்தோட் கரனிருதல் விழியோன்
 வருசிவகு ரியன்காக்க மகிழ்ந்தடியேங் களையே.

என்று தோத்திரம் பண்ணி, இரண்டுதரம் ஆன்மப்
 பிரதக்ஷினங்கு செய்து,

வைகர்த்தனாய நம	லோகசாக்ஷினே நம
விவஸ்வதே நம	திரிவிக்கிரமாய நம
மார்த்தாண்டாய நம	ஆதித்தியாய நம
பாஸ்கராய நம	மகாகுரியாய நம
ரவயே நம	அம்சமாலினே நம
லோகப்பிரகாசாய நம	திவாகராய நம

என்னும் பன்னிரண்டு திருநாமத்தைச் சொல்லிப் பன் னிரண்டு நமஸ்காரஞ் செய்து, எழுந்து கும்பிடடு, விரும்பிய வரங்களை வேண்டிக் கொள்க.

கோபூசா விதி

கபிலே நந்தே நம	கபிலே சுசீலே நம
கபிலே பத்திரே நம	கபிலே சுமநேஷ நம
என்று பசுவைப் புதித்து அதற்கு ஒருபிடி புல்லுக் கொடுக்க	

போசன விதி

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்	பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னன் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற	இன்னம் பாலிக்கு மோவிப் பிறவியே.

என்னுந் தேவாரத்தை மனசினாலாவது வாக்கினாலாவது
உச்சரித்துக்கொண்டு,

அஸ்திராயபடு என்று வலக்கை விரவினால் அன்னத்தின்
மேலே சலம் புரோக்ஷித்து,

சிவகுருப்பியோ நெவேத்தியம் சுவாகா என்று சிவபெரு
மானுக்குங் குரவருக்கும் நிவேதனஞ் செய்து, வலவுள்
ளங்கையிலே சலத்தை விட்டு,

ஈசாநாய சுவாகா என்று அந்த அன்னத்தைச் சுற்றி எஞ்சிய
உழுந்தமிழ்ந்து சலத்தை

தற்புருஷாய சுவாகா என்று ஆசமனஞ் செய்து, அன்னத்
தைப் பிசைந்து,

அஸ்திராய உம்படு என்று உதராக்கிளியைச் சொலிப்பித்து,
நமசிவாய என்று மனசிலே சிந்தித்து, அந்தச் சிந்தனை
யோடு போசனஞ் செய்து கொண்டெழுந்து, புறத்தே
போய்க் கையிரண்டுங் கழுவிச், சலம்வாயிலே கொண்டு

இடப்பக்கத்திலே கொப்பளித்துக், கைகால் கழுவி,
 நெற்றியிலே சிவ சிவ என்று விபூதி இட்டுக்கொள்க,
 இரவிலே போசனம் பண்ணும் பொழுது விளக்கவிந்தால்
 போசனம் பண்ணது அவ்வன்னத்தை வலக்கையினாலே
 மூடி விளக்கேற்றி வரும் வரையும் சிவமூல மந்திரத்தை
 மனசிலே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்து, விளக்கேற்றி
 வந்தபின் போசனம் பண்ணுக.
 யாசிஞ்சா ஸிர்க் கூட்டுறவுகள் குற்ற முங்கை நகாகை யாதாக
 திருச்சிற்றம்பலம் குற்றுமிகுஷ்டம்
 குற்றாங்கு, குப்பகி குஞ்சயசூடு முங்கை நகாகை யாதாறுபட்டு
 குற்றுக்கைபீடு ப்புக
 குத்துப்பிளாகலி சுயனாஸிக்காரதுக் குஞ்சா இப்புக் காரதுக்கால
 காநகத்துச் சுதாங்கு, குத்துக்கிழுச் சுவிசியை குஞ்சா யாங்கிவது
 குத்துப்பு, குத்துப்புக்காலி குப்பகி குஞ்சகாபவி கொயவி
 குஞ்சாகலி சுவியாமெங்கே, சுகிலுங்க சுதாங்காபிக்கை க்யாபவி

வாட்டா செந்தான் மதிழ்விடுகாப் பலுண்ட வட்டுரை கஞ்சை
கோட்டா யத்தா முரிசு சிவமயம் செங்காலி துற சிசுஞ்சுவி
கூட்டா கூப்ரேதம் பா வியை செங்கால் முரால இங்கால
தெயிட்டாத சொந்த குலை வியை வியை முக்குங்கை குங்கு
ங்குங்க தங்க வியை வியை வியை வியை வியை வியை வியை வியை
இங்கு கால விப்பால வியை வியை வியை வியை வியை வியை வியை
வியை வியை வியை வியை வியை வியை வியை வியை வியை வியை

விநாயகர் அகவல்

சிதக் களபச் செந்தாமரைப் பூம் வாது த்துக்கால யாபாகு
பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாடப் பின்யை சீருபி பாயாவ
பொன்னரை ஞானும் பூந்துகில் ஆடையும் வூ யகிர்ணுகி
வன்ன மருங்கில் வளர்தழகு ஏறிப்பப் பேரை சுவித்துநாட்ட
பேழை வயிறும் பெரும் பாரக் கோடும் கொலை துமது
வேழ முகமுங் விளங்குசிந் தூரமும் சீஷுஞ்சன துமருகி

அஞ்சு கரமும் அங்குசு பாசமும்
 நெஞ்சில் குடி கொண்ட நீல மேனியும்
 நான்ற வாயும் நாவிரு புயமும்
 மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
 இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
 திரண்டமுப் புரிநூல் திகழோளி மார்பும்
 சொற்பதங் கடந்த துரிய மெய்ஞ் ஞான
 அற்புதன் ஈன்ற கற்பகக் களிரே
 முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன
 இப்பொழுது தென்னை ஆட்கோள வேண்டித்
 தாயாய் எனக்குத் தானென்முந் தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
 திருந்திய முதலைந் தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனில் புகுந்து
 குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென்

வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக் கோடா யுத்தால் கொடுவினை களைந்தே உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில் தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம் இன்புறு கருவண இனிதெனக் கருளி கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து தல மொரு நான்கும் தந்தெனக்கு அருளி மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால் ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி ஆறாதாரத்து அங்குச் நிலையும் பேற்று மயக்க எடுப்பது பேறா நிறுத்திப் பேச்க்கரை அறுத்தே இடையிங் கலையின் ஏழுத்தறி வித்துக் கண்டயிற் சூழுங்களைக் கபாலமுங் காட்டி இங்கு இங்கு

மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின் காக்கலை ராபாம்
 நான்றேழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக் கூத்தும் ராபாகலி
 குண்டலி அதனில் கூடிய அசபை வெளிப்பட ராபாம் க
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து காட்டிக்கூத்து
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனவைக் காக்கலை சூப்புமிகு
 காலால் எழுப்புங் கருத்தறி வித்தே காக்கலை சூப்புமிகு
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும் காக்கலை சூப்புமிகு
 குழுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி காக்கலை சூப்புமிகு
 இணைச் சக்கரத்தின் ஏரெட்டு நிலையும் காக்கலை சூப்புமிகு
 உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டி காக்கலை சூப்புமிகு
 சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூட்சமும் கூத்துமிகு காக்கலை சூப்புமிகு
 எண்முக மாக இனி தெனக்கு அருளிப் போக்கு காக்கலை சூப்புமிகு
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத் தூதுமிகு காக்கலை சூப்புமிகு
 தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்கீருகி காயப்பட கருத்தினில் கபால வாயில் காட்டி காக்கலை சூப்புமிகு
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி காக்கலை சூப்புமிகு

என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து சூதிக்கா சூதிரவீ
 முன்னை விணையின் முதலைக் களைந்து பாவங்கி மாந்தை
 வாக்கும் யனமும் இல்லா மனோலயம் கார்த்தி காத்திம
 தேக்கியே எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள் வெளி இரண்டிற்கு ஒன்றிடம் என்ன
 அருள் தரும் ஆனந்தத்து அழுத்தி யென் செவியில்
 எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தின் உள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
 சித்தத்தின் உள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 அனுவிற்கு அனுவாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை

நெஞ்சக் கரத்தின் நிலையறி வித்துத் தீத்துவ நிலையைத் தந்தெனை ஆண்ட வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

வித்துவ நிலையைத் தந்தெனை ஆண்ட வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

“உன்னிடத்தில் பேரன் ஏறவியின் புண்ணியம்
நிறைய கிருந்தால் இப்போதீயீல் உடனே
கடவுளை நினைத்து விடுவாய்” —ஊனி

வெளியிடுவோர்:
அஷ்டலக்ஷ்மி வெளியிட்டகம், கைதழு(இலங்கை)